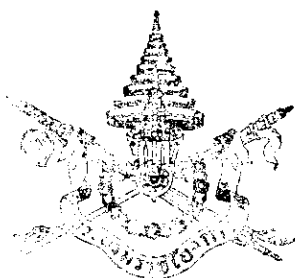

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๒

พระราชบัญญัติ
ยาสูบ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๑๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยาม คำว่า “ยาเคี้ยว”
ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ “ยาเคี้ยว” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของใบยา
แห้งนอกจากใบยาแห้งพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง ซึ่งได้ปรุงหรือปน
ด้วยวัตถุอื่นนอกจากน้ำเพื่ออมหรือเคี้ยว ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๕ ทวิ ให้ยกเว้นภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากร
ให้แก่ผู้ประกอบการค้ายาสูบในการขายยาเส้นหรือยาสูบ
และผู้ขายยาเส้นหรือยาสูบซึ่งทำจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๒

“บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกต้นยาสูบพันธุ์
ยาสูบพื้นเมือง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๑๐ แห่ง
พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกยาสูบพันธุ์ยาสูบ
พื้นเมือง หรือยาสูบพันธุ์ยาสูบอื่น ตามที่อธิบดีกำหนดโดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา
๑๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕

“บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกต้นยาสูบพันธุ์
ยาสูบพื้นเมืองที่หนัวยาสูบพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕

“บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกต้นยาสูบพันธุ์
ยาสูบพื้นเมืองซึ่งทำยาเส้นจากยาสูบพันธุ์ยาสูบพื้นเมืองที่ตนปลูก
ได้เอง”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๒

“มาตรา ๑๘ ทวิ ผู้ปลูกต้นยาสูบพันธุ์ยาสูบพื้นเมืองซึ่งทำยาเส้นจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมืองที่ตนปลูกได้เอง ถ้าจะขายยาเส้นหรือนำยาเส้นออกแสดงเพื่อขาย ต้องบรรจุยาเส้นในซองและปิดแสดมป๋ยาสูบตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากการขายในเคหสถานของตนเอง

ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ส่งยาเส้นที่ทำจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมืองออกไปขายนอกราชอาณาจักร ไม่ต้องปิดแสดมป๋ยาสูบสำหรับยาเส้นที่ส่งออกไปขายนอกราชอาณาจักร แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดมียาเส้นที่มีได้ปิดแสดมป๋ยาสูบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ในครอบครองเกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม นอกจากยาเส้นที่ทำจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมืองหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ

ให้ผู้มียาเส้นที่ไม่ต้องปิดแสดมป๋ยาสูบหรือผู้มียาเส้นที่ปิดแสดมป๋ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช ๒๕๑๖ เกินหนึ่งกิโลกรัม ปิดแสดมป๋ยาสูบให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสัปดาห์ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๒

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่เจ้าพนักงานซึ่งเป็นผู้ขาย และผู้ขายหรือผู้นำออกแสดงเพื่อขาย ซึ่งขายเส้นที่ทำจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๒ การขายยาเส้นต้องขายทั้งซอง ห้ามแบ่งขาย นอกจากยาเส้นที่ทำจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๘ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าตรวจสอบใบยา โรงอบใบยา หรือโรงอุตสาหกรรมยาสูบ รวมตลอดทั้งเอกสารและบัญชีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างเวลาทำงาน และมีอำนาจที่จะเข้าควบคุมสถานีรับใบยา โรงอบใบยา หรือโรงอุตสาหกรรมยาสูบ แล้งแต่กรณี เพื่อให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ”

ผู้บ่มใบยา ผู้อบใบยา หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ ต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ วรรคสอง มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ วรรคสอง มาตรา ๓๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับสิบเท่าของค่าแถมมปยาสูบที่จะต้องปิด หรือที่

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๒

ยังขาดอยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท ถ้าเป็นบุตรชักราวเรต
ที่ผลิตในประเทศและมีได้มีประกาศกำหนดราคาขายปลีกไว้
ต้องระวางโทษปรับครั้งละสองบาท แต่ต้องใช้น้อยกว่า
หนึ่งร้อยบาท ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราช
บัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับ
สิบเท่าแห่งของค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิด หรือที่ยังขาดอยู่
แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท ถ้าเป็นบุตรชักราวเรตที่ผลิตใน
ประเทศและมีได้มีประกาศกำหนดราคาขายปลีกไว้ ต้องระวาง
โทษปรับครั้งละสามบาท แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๒

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะยกเว้นภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบในการขายยาเส้นหรือยาสูบ และเพื่อให้ผู้ปลูกต้นยาสูบพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง ผู้บ่มใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง และผู้ทำยาเส้นจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมืองที่ตนปลูกได้เองหรือใบยาพันธุ์ยาสูบอื่นตามที่กำหนด ไม่ต้องขอรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้